

Verhale van die Aarde en die Sterre

Waarom Miere Oral Woon

'n Verhaal uit Myanmar

Leeu was die koning van diere. As Koning het hy daarvan gehou om sy onderdane te bederf deur elke maand 'n wonderlike feesmaaltyd aan te bied. Van al die diere was Mier altyd laaste om aan te kom as gevolg van haar baie kort bene. Sy kon net nie so vinnig soos die ander beweeg nie. Toe Mier daar aankom, het die ander diere reeds met die feesmaaltyd begin. Hulle het gejoel van die lag toe Mier haar plek inneem.

‘Jy is ’n Bietjie laat, is jy nie, Mier?’

‘Die partytjie het begin Mier – wat het jou so lank geneem?’
het hulle gespot.

Selfs Koning Leeu het aangesluit by die terg.

‘Wat maak dit saak wanneer Mier aankom. Sy is te klein vir
iemand om haar in elk geval raak te sien!’

Mier was so verleë en ontsteld dat sy van die feesmaaltyd af wegkruip. Sy kon die ander diere hoor lag en grappies maak terwyl sy stadig op pad huis toe stap. Leeu is reg, dink Mier hartseer. Niemand het eers beseef dat ek die feesmaaltyd verlaat het nie. Van nou af sal ek uit almal se pad bly en vir myself hou.

Mier is terug na haar nes en was vir 'n rukkie ongesteurd.
Toe, een oggend, word koning Leeu wakker met 'n
verskriklike pyn in sy oor. Hy het dit probeer verlig deur te
vryf, maar sy skerp kloue het dit net vererger.

'Iemand help!' het Leeu gebrul. 'Iets het in my oor gekruip en dit byt my. Ek kan dit voel. Iemand kry dit NOU uit!'

Die diere het gebewe van skrik. Hulle het almal in vrees geleef vir Leeu se woede.

'Ons kort iemand met 'n lang bek,' het hulle gesê. 'Ons moet die voëls roep.'

Een vir een het die voëls na Leeu se oor kom pik en die indringer probeer vind, maar niemand kon ver genoeg ingaan nie.

"Die bekke het nie gewerk nie, so ons moet 'n wese met 'n lang tong probeer," het die diere gesê.

Hulle het gehaas om die miervreter te kry. Maar sy tong was ook nie lank genoeg om die bron van pyn te bereik nie.

"Ape is goed met net pluk," het die diere gesê. 'Miskien kan een van hulle vir Leeu help.'

'n Aap is gevind en sy het haar uiterste bes probeer, maar sy kon nie help nie. Intussen het Leeu meer en meer woedend geword. Skielik het Haas 'n idee gehad en het weggespring. Waar dink jy het Haas gegaan? Wel, reguit Miernes toe!

‘Mier, is jy daar?’ het Haas dringend geroep. ‘Leeu het jou hulp nodig!’

Dit het nie Mier se aandag ontgaan dat nie een van die diere haar besoek het of omverskoning gevra het vir die toneel by die feesmaaltyd nie. Natuurlik, noudat hulle iets nodig het, was dit heel anders ... het Mier gesug. Sy was nie 'n bitter dier nie, so sy het uit haar nes gekruip.

‘Klim op my rug. Dit sal vinniger wees,’ het Haas gesê.

'Wat kan daardie klein miet moontlik doen om Koning Leeu te help?'

Maar Leeu het hulle woedend stilgemaak. Hy was gereed om hulp van enige kant te aanvaar.

'Vinnig en stil beweeg Mier op Leeu se been, deur sy maanhare en tot in sy oor. Sy het al langs sy oorkanaal gereis en het die probleem gevind. 'n Klein bytende wurmpie het al hoe verder in Leeu se oor ingegrawe. Mier gryp die wurm in haar mond en ruk dit uit. Die wurm het weggewikkel, en Leeu se pyniging is genees.

‘Mier, jy het my van pyn en waansin gered. Ek sal jou alles gun wat jy wil. Wat sal dit wees?’

‘My grootste wens is dat ek kan woon waar ek wil, U Majesteit,’ het Mier gesê.

‘Wel, dan is dit so!’ het die koning gesê.

Van daardie dag af het Mier rondgeswerf waar ook al sy wou en haar op baie plekke tuigemaak. En dit is hoekom, waar ook al jy kyk, amper enige plek in die wêreld, jy miere sal vind wat daar woon.

THINK

DIGITAL ACADEMY